

quens legatur (de quo
supra in secunda regu-
la Atéph camets) pro-
ducit syllabam priorē:
posterior autem , qui
grammaticus est accē-
tus, attollit alteram.

Infinitivus, nullius
est generis, numeri, &
personæ : vnde ab He-
bræis dicitur מקור, id
est, fons, seu scaturigo

temporum, generum,
numerosum, & perso-
narum omnium . Ni-

mirū, quod ab eo fluāt
varij significandi modi,

nō autem quod ab illo
tempora, genera, nu-
meri, & personæ for-
mentur. Infinitiuo sæ-
penuero in omnib⁹
conjugationibus ser-
uiunt quatuor literæ
ב, כ, & בּ, ex quibus,
plurimum trahunt in-

finitiuī sensum ad præ-
teritum, & ל verò, ad futurum.

מקור. Hic, in פ ponitur daghes supplens defectū

vel

פוקרות

Participium præterit.

Pluralis.

פוקרים

פוקרות

Infinitivus

פוקר vel פוקר

פוקר

vel

פוקר

פוקר

vel

פוקר

פוקר

vel

פוקר

פוקר

vel

פוקר

פוקר

vel

פוקר

Imperativus

פוקר

vel

פוקר

פוקר

vel

פוקר

פוקר

vel

פוקר

Futurum

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

תפוקר

vel

תפוקר

Complectitur
visitavit, & neu
actus non transi

Habet porrò
ea enim quę free
prima thematis
פוקר visitavit, פוקר
prima, & .. sub f
teriti masc. sing
reliquis enim o
ma autem = hab
vt, פוקר timuit, ל
di certè retinent

terquàm in tert
mulier. & tertia
lires. Et est tan
alibi vbique im
incipiunt à , pa

Hic vocū qu
alteri est opposi
tera masculini g
& sinistra foem
verò nulla opp
communis. vt, פ
tauit vir, פוקר v
foemina, פוקרת
ego vir, vel ego

Vbi duo sig
accētus, prior c
ta = ponitur, vt